

DURMUŞ ALİ ÖZÇELİK HOCAMA VEDA,

Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür değerli hocam; vefatınızı duyunca, ölüm gerçeğini dile getiren birçok söz, dize geldi aklıma . Ölüme herkes bir şey demiş dünden bugüne : Sokrates'e; "Otuz zalimler seni ölüme mahkum ettiler," denildiği zaman: "Tabiat da onları!" demiş. "Bütün dertlerin bittiği yere gideceğiz diye dertlenmek ne budalalık!" diye cevap vermiş.

Yine Goethe :” Yaşadığımız her an kendi hakkını ister. Ölümsüz olmaya karar verenler, ölümden korkmazlar.”

Halkımızın geleneksel algısında ise;

ÖLÜM ÖLÜM HEZEN ÖLÜM

EV DEN EVE GEZEN ÖLÜM

HER DÜZENİ BOZAN ÖLÜM

Bu sözleri söyleyerek dertlenme ya da ölüme teslim olma ağıdı yakmak istemem sevgili Hocam. Ancak sizin ardınızdan sizin ilkeli ve onurlu duruşunuzla yarına kalmayı anlatmak isterim . Çünkü siz, insanı diğerlerinden farksız yapmaya bütün gücüyle gece gündüz çalışan bir dünyada, KENDİNİZ OLARAK KALABİLME savaşını tüm zor koşullara karşın başarıyla vermiş, ışık olmuş Hocamızsınız.

Sevgili Hocam, sizin üstün özellikleriniz öylesine çok ki sizi sözcüklere sığdırabilmem mümkün değil.

Bu nedenle, burada; biz öğrencilerinize kattığınız değerlerden bazılarını Durmuş Ali Özçelik dostlarıyla paylaşmak istiyorum.

Öylesine onurlu ve ilkeli duruşunuz vardı ki, onurlu ve ilkeli yaşamının aydınlığını kazandırdınız bize.

Bilim adamı deyince akla ilk gelenlerdendiniz ve öylesine tevazu içindeydiniz ki dolu başakların dik başlı olamayacağını gösterdiniz.

Ülke sevgisi, hizmet aşkı ve gelecek nesilleri nitelikli yetiştirme gayretiyle öyle doluydunuz ki beynimize, kalbimize, ruhumuza asla fiyat etiketi koymamayı öğrettiniz.

Kendinizi öylesine bilime, bilimsel çalışanlara adanmıştınız ki adeta ülkedeki tüm doktora yapanların, doçent adaylarının fahri danışmanıydınız. Danışmanlığın ne büyük sorumluluk olduğunu, sizin resmi danışmanız bile olmayan kişilerin tezini nasıl benimseyerek sebatkar, titiz, saatler süren uzun soluklu çalışmalarınızda gözledik.

Dürüstlüğün, erdemliliğin, sağlam adımlarla ilerlemenin, hileyle elde edilen her türlü kazançtan daha değerli ve haz verici olduğunu gösterdiniz.

Sevgili hocam, daha dün gibi hatırlıyorum: Çeşitli nedenlerle haksızlığa uğradığım, moralimin bozulduğu, çalışma azmimin düştüğü bir dönemdi. Bana şöyle söylemişsiniz. “Bak! Başkalarının yarım saatte gittiği yere biz üç günde gideriz ama sağlam adımlarla gideriz ve sırtımızı kimseye yaslamadan, kendi ayaklarımızın üstünde durabilmek büyük bir hazdır.” Demiştiniz. Atatürk’ten örnek verip savaşı kazanmak için bazı muharebeleri kaybetmeyi göze almamızın gerekli olduğunu da .

Sevgili hocam, geçen hafta ne yazık ki sizi son ziyaretimde hastalıkla pençeleşirken bile her zamanki nezaketinizle ayağa kalkıp konuğunuzu, bu konuk öğrenciniz

kızınız olsa bile ayakta karşıladınız; geleceğimiz olan çocuklarımızın yetişmesine, bilişsel güçlerin ısrafının önlenmesine kendinizi öylesine adanmıştınız ki ÖSYM'deki yanlışlıkların neden kaynaklanmış olabileceğini ayrıntılarıyla tartıştınız.

Durmuş Ali Hocam, ev dışında pek çok kişiye fahri danışmanlık ve rehberlik yaptı; evde ise hocamın en değerli rehberi sevgili eşi Şükran ablaydı (Hocamın Suat'ıydı). Birbirlerine sevgi ve saygıları azalmadan yaş alan, yaşamlarına tanık olduğum ender mutlu çiftlerdendi. Baba olarak Durmuş Ali Özçelik hocam, haklı olarak çocuklarıyla çok gurur duyardı ancak asla böbürlendiğine tanık olamazdınız.

Sevgili hocam, Elbette fiziksel olarak yokluğunuzla düzenimiz sarsılacak. Yerinizi doldurmak ise hiç kolay olmayacak. Buna rağmen biz yine de kararlıyız: Sizin gibi, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür kalarak daha nice hür düşünceli hür vicdanlı ve hür irfanlı kuşaklar yetiştireceğiz. İşte o zaman sizi unutulmaz ve ölümsüz kılacağız. Size veda etmiyoruz etmeyeceğiz de!!! YOLUNUZ AÇIK OLSUN. IŞIKLAR İÇİNDE KALIN HOCAM.

Öğrenciniz
Nuray Senemoğlu